

Vládkyně jiného světa - oprava kapitoly Cesta k Oakovi

Cesta k Oakovi

Projítí asi dvanáctikilometrové Diglett's cave trvalo Anakiri přes tři hodiny, především kvůli soubojům s Digletty, ale v jednu chvíli Anakiri narazila na dotěrného sedmadvacítkového Dugtria. Dugtria se příliš neukazují, a proto Anakiri neměla víckrát takové problémy. S tímto Dugtriem však problém byl. Nakonec se Anakiri podařilo ho i chytit.

Když Anakiri vyšla z tunelu, dbala na to, aby se co nejdříve dostala do Viridianu, protože neměla skoro žádné léky.

Dorazila docela brzo a zamířila do obchodu.

„Dobrý den," pozdravila a začala přemýšlet, co potřebuje a na co má, „Tak si vezmu dvanáct Potionů, jedenáct Revivů, pět Super potionů a taky pět Max revivů, dva Max potiony a ještě mi zbude na Pokéball"

„Počkej, ale nejsi ty náhodou tamta, co ji hledaj?"

„To si mě asi s někým pletete," odpověděla Anakiri prodavače.

„No počkej, mám tady někde ty inzerce... No, tady to je... Tadyta... Hmmm... Jseš to ty, tak jseš najitá," usmála se prodavačka.

„A co s tím budete dělat?"

„No pudem na policii, co jinýho," řekla prodavačka.

„To bych se na to ještě podíval," pronesl jakýsi kluk vzadu.

„Na co se chceš sakra dívat? Utekla, a tak ji vrátíme domů"

„A co když k tomu měla důvod?"

„Hele, to že mi děláš největší tržby neznamená, že mi můžeš říkat, co mám dělat!... A to, že seš bohatej, to taky ne! A vůbec nevím, kdes vzal tolik peněz... A jaktože vlastně chodíš sem, když nejsi místní?"

„Do toho vám nic není, ale já tvrdím, že to vyřídím a vy mi v tom nebudete bránit!"

„A kdo to říkal? Můj syn je nejlepší trenér ve městě"

„I kdyby. To se mnou jako má zápasit?"

„Erikúú, Éé-ríí-kúúú!!!" volala prodavačka svého syna.

„Co je?" pravil Erik objevivší se ve dveřích ze skladu.

„Tady pán by s tebou asi chtěl zápasit"

„Fakt? To si teda troufáš," divil se nafoukaně Erik, „Mě už přes pět let nikdo neporazil. A kolik máš?"

„U sebe nosím dvanáct," řekl neznámý kluk.

„Málo, já všech šestnáct," vytahoval se Erik.

„Ty víc nosíš, já víc mám. Celkem zatím osmdesát tři. Tak na šest?"

Erikovi spadl úsměv. Už si nepřipadal tak silný. Ale trenéři s takovou kvantitou na tom často bývají špatně s kvalitou.

„Ehm. Kvantita není kvalita," vyjádřil Erik svou myšlenku nahlas, „A u trenérů, kterým je... patnáct?"

„Sedmnáct," opravil ho kluk.

„Tak sedmnáct. Je docela jasné, že nebudou silní. Che-che"

„Tak jdem na to?"

„Jo, tak na šest, enom mi ještě řekni, jak se menuješ, nerad zápasim s bezejmennými trenéry"

„Mé jméno je Ash Erinbaöld, jsem z Palettu. A říkají mi Red"

„Hm, já jsem Erik Zadní“

„Dobře, tak pojď ven“

Po chvíli se to venku už chystalo k velikému zápasu. Erik, údajně nejsilnější trenér Viridianu, proti neznámému Redovi.

„Dugtrio!“

„Raichu!“

„Dugtrio level 100,“ zahlásil Redův pokédex.

„Docela pěkný,“ komentoval to Red.

„Raichu... CHYBA CHYBA pííp!“ zahlásil Erikův pokédex.

„Co je s tím krámem?“ reagoval Erik a fláknul do pokédexu.

„Level 118,“ řekl Red.

„Co?“ zůstal Erik civět s otevřenou pusou.

„Raichu, Úder!“ přikázal Red.

„Dugtrio, Fissure!“ přikázal Erik.

Slam srazil Dugtria skoro na polovinu, avšak stoprocentní Fissure zafungoval.

„Blastoisi!“

Red vynesl Blastoise 1.105, který jednou Hydro pumpou zničil Dugtria. Pak přicházeli další pokémoni a Red získával stále větší převahu, až vyhrál 6:4.

„K čertu!!!“ zaklel Erik.

„No to jsem si nikdy nemyslela, že tě nějaký mladíček tak potupně porazí,“ řekla prodavačka.

„Takže teď máte smůlu,“ řekl Red prodavačce a obrátil se k Anakiri: „A ty pojď se mnou“

„Díky, Rede,“ poděkovala šťastně Anakiri.

Pak Red s Anakiri odešli do parku na okraji města a Red řekl: „Tak proč jsi utekla a proč jsi šla sem? A jak ses sem vůbec dostala?“

„Dostala jsem se sem lodí, jdu za profesorem Oakem a proč jsem utekla, to ti říct nemůžu.“

„Z Jotho a za Oakem? Jak se vlastně jmenuješ?“

„Anakiri...“

„Uf,“ oddychl si Red čímž ji přerušil.

„Co se děje?“

„Ty máš zachránit Digisvět!“

„Jak to víš?!“

„Jsem dobrý přítel Celebiho“

„Celebiho?“

„To je vládce Pokésvěta“

„Člověk?“ zajímala se Anakiri.

„Ne, pokémon. Číslo 251, level 286. Nejsilnější pokémon Pokésvěta“

„To on mi poslal tu zprávu?“

„Jo. Ale teď musíme za Oakem“

Tak se vydali na cestu do Palettu. Po dlouhé cestě z Vermilionu to už bylo dost náročné, ale návštěva profesora Oaka stála za to.

Když přišli do laboratoře, začal Red na profesora volat, ale nikdo se neozýval.

„Myslíš, že tady není?“ ptala se Anakiri.

„Asi má jenom nějakou práci,“ uklidňoval ji Red, „za chvíli se ukáže“

A ukázal. Profesor vyšel z otevřených dveří skladu a pravil udiveně: „Nazdar Rede. Kdo to je? Našel sis konečně holku?“

„Ne, to je Anakiri,“ vyvedl ho z omylu Red.

„Cože? To je tady teda dost rychle“

„Taky, že bych si rovnou šla lehnout,“ řekla Anakiri.

„Dobře, ale když už jsi tady teď, tak budeš moct tak dva dny trénovat svoje pokémony. Je tu hodně trenérů, a hlavně tady mám takové soukromé safari“

„Dobřej nápad, ale radši bych tři dny, budu muset jít do Ceruleanu,“ vyjádřil svůj názor Red.

„A kam vlastně pak pudem?“ zeptala se Anakiri.

„No přece za Celebim do Silver cave,“ odpověděl Red.